

kallanud, kes kui üsna armato ning näoto ker-
jaja olli nähha. Rõmo õiskamisega wiis temma
mind kätviddi tuppä omma naese ette. Sesamma
naene olli selle furnud seppa meistri lest olnud,
kes omma teise mehhele sedda seppa padda ja
kammis suurt warrandust ommaks kasa=anniks olli
tonud. — Sep pistis mind nago wäggise omma
illusa sure toli sisse istuma, kargas rõmo pär-
rast kui noor pois toas ümber ja hüdis omma
naesele: „Vena! tötta kermeste üllesse, ja to
minno pühhapawajed rided mahha, et minno
siiddame söbber saaks ennast parreminne ehitada.“
Minna püüdsin küll monda se wasto räkida, agga
sest ei tulnud ühtegi. Sep tõi wet, ja ma pesin
silmad ja käed puhtaks. Senni astus naene illusa
riettega ja ne sapastega tuppä, ja kui olli jälle
wälja läinud, said minno peajuuksed piratud ja
habbeme ärra aetud; puhhas särk ja puhtad suk-
kad, uhked rided ja ued sapad said selga ja jalga
pandud. Müüd seisin kui teist modi inimenne
seäl. Sep ütles: „Eks sinna ei olle müüd jälle
kui minno endine armas seltsimees nähha?“

Kui perrenaene melle olli magusat ja roh-
ket sömaaega murretsenud ja minna omma ihho
rammod kinnitamud, wiis perremees mind treppist

üllesse ühhe illusa toa sisse, kust leidsin keik tar-
widusse ja hõlbo asjad kous. Siis ütles söbber
minnule: „Sago müüd se tubba sinno pärriseks
ello asfemeks, ja keik, mis siin sees, sinno om-
maks, senni kui olled eunesele ühhe ansa tislari
meisteri jurest head tenistusse kohta leidnud. Ärra
tötta agga mitte wägga ussinaste, nisuggust põlwe
kätte sama. Wötta eunesele parrajat aega seks,
jälle tubliste korjada ihho rammo, mis sinno
pitka ning waewalisse hulkumisse läbbi ni otsani
olli otsa sanud. Minno ja minno hea naese pär-
rast se olleks töeste sedda kaueminne sedda mõn-
nufaminne. Eks sinna ei olle sedda minno käest
täieste teninud, et minna keik omma warra sinnoaga
poleks jäggaksin? Kas minnul olleks küll praego
sedda joudo seks, kui sinno hallastusse meel ei
olleks minno raske haigusse sees mitte minno
sureks abbiks olnud?“

Kui ollin temmaga jälle alla tuppä sanud,
kutjus perremees keik ommad kondakondsed kokko
ja räkis nende wasto sedda ülles, kes se woõras
mees viete olli, ja mis luggu nende mollematte
siiddamelikko söbrussega piddi ollema. Perre-
naene teadis sedda ammogi, sest et teine tännalik
hing temmaga sest mitto ja mitto korda olli kõn-